

κύματα θάλασσα ζωή
πάντα
λαμπερός αιώνας.

θάλασσα, 7 και 8—8—76

MARINA

Ὁ τοῖχος εἶναι κρύος
ὁ τοῖχος εἶναι μιὰ δικιολογία
— στή θάλασσα

μάρμαρο ὁ νοῦς
κι οἱ κνήμες μου λέξη
— γονάτισε

ξέρριξη ἢ δέση μου
ξέρριξος στίς πέτρες ὁ θάνατος
ξέρριξη ἢ γύμνια σου στό κύμα
στό νερό θά δεθοῦμε
καί μέ στέρια φωνή θά σέ πάω

στό γυμνὸ ἀλώνι
τῆς κραυγῆς σου

— ὁ τοῖχος εἶναι δικιολογία στή θάλασσα
κι ὁ νοῦς γονατίζει στό θάνατο

ἔτσι
χάρου τίς πέτρες
τρυφερὸ μυστικὸ

1964